

Ασκητού λαγνεία (Θωμάς Γκιάτας, Δάσκαλος)

Date : Μαΐου 14, 2009

Ποιος το περίμενε ότι στην Ελλάδα ένας Ασκητής θα εισήγαγε τη «σεξουαλική αγωγή» στα Δημοτικά Σχολεία!

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του Τύπου, από την επόμενη σχολική χρονιά, αρχίζει η διδασκαλία του μαθήματος της σεξουαλικής αγωγής στα Δημοτικά Σχολεία, με δύο βιβλία: Το ένα θα διδάσκεται από την Α' έως την Γ' τάξη και το άλλο από την Δ' έως την Στ' τάξη.

Η θεματολογία των βιβλίων είναι διττή και περιλαμβάνει κεφάλαια για τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση και την ψυχική υγεία των παιδιών.

«Όλα τάχε η Μαριορή ο φερετζές της έλειπε».

Παλιά κακοσυντηρημένα κι άθλια κτίρια, αίθουσες-φυλακές κακώς αεριζόμενες με στοιβαγμένα παιδιά, νεοεποχίτικα και νεοταξικά βιβλία, τα οποία δεν έχουν καμία αξία να μεταδώσουν στα παιδιά. Ευτυχώς ο Έλληνας δάσκαλος, ως πρόσωπον κι όχι ως ρόλος κι ως επαγγελματίας, σώζει την όλη εκπαιδευτική πράξη όταν έχει συναίσθηση του χρέους και πορεύεται με πυξίδα τις πατροπαράδοτες και δοκιμασμένες ελληνικές αξίες.

Η σωτήρια αυτή προσωπική σχέση ακυρώνει τις δυσλειτουργίες και συμπληρώνει τις ελλείψεις.

Και μέσα σ' όλα αυτά εμφανίζεται το «δήθεν». Ένα άκαιρο κι αψυχολόγητο περιτύλιγμα, ένα «γαρνίρισμα» ψευτοπροοδευτικότητας κι εκσυγχρονισμού για να εξωραϊστεί η εικόνα των άθλιων προθέσεων, με εκτυφλωτικά φώτα και χρυσές κορδέλες. Μετά το ευτυχώς αποσυρθέν, άθλιο κι επικίνδυνο βιβλίο ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού κατόπιν καθολικής αντιδράσεως του λαού, διαπιστώθηκαν τεράστια προβλήματα στο πνεύμα και στη δομή των βιβλίων ελληνικής γλώσσας όλων των τάξεων του Δημοτικού, τα οποία χρήζουν αντικαταστάσεως ολόκληρων κεφαλαίων. Έτσι κατέδειξε η επιστολή των εκατό (100) δασκάλων που εστάλη στον Υπουργό Παιδείας.

Αντί λοιπόν να διορθωθούν και να γίνουν τόσα άλλα, θα προστεθούν ως επιστέγασμα και τα δύο βιβλία σεξουαλικής αγωγής, δόλωμα που θα τραβήξει την «προοδευτική συναίνεση», και παγίδα όσων θέλουν να αυτοπαγιδευτούν μέσα σε κίβδηλες ιδεοκατασκευές.

Γραμμένα από τον Θ. Ασκητή κι άλλους συνεργάτες, αναμένεται να δημιουργήσουν αντιδράσεις, αντεγκλήσεις κι έριδες, να διχάσουν ακόμα μία φορά το λαό και ν' αποσπάσουν την προσοχή από τα καθημερινά συντριπτικά προβλήματα στρέφοντας την εντέχνως αλλού.

Ο «εθνικός σεξολόγος» ξανακτύπησε!

Αφού με τις εκπομπές του ανήγαγε τη σεξουαλική πράξη και την ικανότητα της όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερης τέλεσής της στο ύψιστο αγαθό του ανθρώπου, σε όραμα και σκοπό ζωής, σε πεμπτουσία της ύπαρξης, χωρίς την οποία πράξη ο άνθρωπος της αναπαραγωγικής ηλικίας δεν αυτοπραγματώνεται και δεν αυτοεπιβεβαιώνεται, εστράφη στην αθώα παιδική ηλικία. Σε μία ηλικία που ακόμα και οι μεγαλύτερες πονηριές κατά βάθος μυρίζουν αθωότητα.

Με τη σύμπραξη και συμφωνία του Υπουργείου Παιδείας και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, υπό το πρόσχημα της εξέλιξης και της κατάρριψης των «ταμπού», ο Θ. Ασκητής με άλλους συνεργάτες και συγγραφείς επεμβαίνει ωμά και βίαια στην ηλικία της αθωότητας, στις πρώτες και στις επόμενες τάξεις του Δημοτικού:

Μαθαίνουν στα παιδιά, σώνει και καλά, λεπτομέρειες για τη σεξουαλική πράξη και τα όργανα αναπαραγωγής. **Εξορθολογίζοντας και καλουπώνοντας την όλη διαδικασία συναισθηματικής προσέγγισης και ερωτικής διάθεσης, που δημιουργείται εκ του φυσικού και αβίαστα όταν ωριμάσουν πολλές προϋποθέσεις, κι όχι μόνον τα όργανα αναπαραγωγής.**

Μετασχηματίζοντας το δώρο Θεού που ονομάζεται ερωτική προσέγγιση σε αποθέωση του ερωτισμού και της σεξουαλικότητας.

Τί θα γίνει όταν τα παιδιά επιχειρήσουν να θέσουν σ' εφαρμογή τα όσα έμαθαν περνώντας σε πρακτική εξάσκηση;

Τί θα γίνει όταν το μυαλό τους περιστρέφεται συνεχώς γύρω από σεξουαλικά θέματα;

Είναι που είναι τα παιδιά των τελευταίων χρόνων με μεγάλα προβλήματα απόσπασης προσοχής και έλλειψης συγκέντρωσης!

Από καταβολής της ελληνικής εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών συστημάτων, από την Αρχαιότητα ως το Βυζάντιο κι από τον Καποδίστρια έως τις μέρες μας, **ουδέποτε θεωρήθηκε η σεξουαλική αγωγή ως γνωστικό αντικείμενο άξιο αυτονομήσεως και ως απαραίτητο μάθημα για το Δημοτικό Σχολείο.**

Οι παλιοί Έλληνες δεν χρειάστηκαν οδηγίες για να διαγωνίσουν τη φυλή μας. Φρόντιζαν να χειρίζονται και να χειραγωγούν τα σεξουαλικά προβλήματα και τους προβληματισμούς, «εντός του οίκου» και της οικογένειας, αθόρυβα και **υπεύθυνα.**

Τα «εν οίκω μη εν δήμω». Οι συμπεριφορές που ξέφευγαν και απέκλιναν, δέχονταν τον απαραίτητο κοινωνικό έλεγχο ώστε να μην εκτραπούν εκτός μέτρου.

Από τότε όμως που άρχισε η «εξ εσπερίας» εισαγόμενη παγκοσμιοποίηση, γίναμε αμερικανάκια και προτιμάμε τους ψυχολόγους και ψυχαναλυτές.

Επιχειρούμε την τυποποίηση του φυσικού εκλογικεύοντός το με το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής.

Τα άκρα είναι πάντα υπερβολικά. Είναι υπερβολική η εισαγωγή του μαθήματος στις τάξεις του Δημοτικού!

Για το Γυμνάσιο και το Λύκειο ίσως να ήταν αναμενόμενη η απόφαση.

Οι δάσκαλοι **ούτε ειδικοί είναι, ούτε σε θέση να διδάξουν το μάθημα αυτό**, προκαλώντας πιθανόν υπομειδιάματα και σούσουρο των παιδιών της τάξης.

Όσα συμβαίνουν στη ζωή έχουν πνευματικές προεκτάσεις. Όταν

καταρρέουν τα στεγανά, όταν το αυτονόητο πρέπει να επαναπροσδιοριστεί και τα έρματα έχουν πεταχτεί, όταν οι αξίες, τα ιδανικά και οι σταθερές κάθε μέρα ανατρέπονται και διαψεύδονται, τότε οι άνθρωποι στρέφονται στην υλοκρατία, στην απόλαυση και στην ηδονή. Όταν παύει η ικανοποίηση από πνευματικές κατακτήσεις κι επιτεύξεις, επιδιώκεται η με κάθε τρόπο ικανοποίηση του σώματος και των αισθήσεων.

Τότε λοιπόν φτάνουμε στην θεοποίηση του Σεξ ως ανώτατου στην ιεραρχία ενστίκτου που πρέπει να ικανοποιείται συνεχώς, ώστε ο άνθρωπος να είναι ισορροπημένος! Λες και οι στρατιές των αγίων και μαρτύρων που απείχαν από τη σεξουαλική ικανοποίηση ήταν όλοι ανισόρροποι!

Καλό θα ήταν να πρωτανεύσει η ψύχραιμη σκέψη κι όλοι οι εμπλεκόμενοι και ιθύνοντες στην εισαγωγή του μαθήματος της σεξουαλικής αγωγής να την επανεξετάσουν και να την ξανασκεφτούν, ώστε τα παιδιά μας να ωφεληθούν και η αθωότητά τους να προστατευτεί.

(Πηγή: «Ρεσάλτο», Φεβρουάριος 2009)